

S. P. Viri Reverende, et Clarissime, Amice honoratissime;

Opportunitatem mundinarum Francofurtensium nolui negligere, quia paucis lineis amicitiam nostram, pro more, fovem, et amorem meum tibi exhiberem. Porius ab anno nongentesimo anno ad amicos scripsi, quod ex precedenti anni morbo relicto languore, me ad labores quosvis legimrem reddidit. Existimo tamen aliquid me ante semestre scripsisse, si bene meminere nihil aegerem, Dissertationes meas, olim iam editas, recensui, et pro te submiti, quorum exemplar cum his accipies. Consilium quidem erat, ut in prefatione ad Lectorem videlicet Decalogicas Dissertationes, in singula precepta, rogata nullatenus in his locis, addere, quas ex parte iam Academicis Disputationibus hic proposui; pars Secunda partis. Sed cum numerus distinetus esse exemplaria Thesauri Grammaticae, et Bibliothecarum querebas ad me defertur, quid tua possit amplius à Regis exemplaria habere, existimavi, illius recensionem magis esse necessariam, et seorsum ad tempus priori multitudine, ad huius editionem nostram me auctorem, meam curam variis additionibus, hac vice, auctum et complectam. Faxit Deus, ut felicitate illum ut impere, sic et perficere liceat! ut aliquid tui Dissertationibus accedat, quaedam ex Abscondita Latina veritas accipi. Proximi, si Deus favcat, unius et fidei altissimi Disputationum Decalogicarum exemplar tuo iudicio submitto. De aliis, qui mediter et molitur, nihil addo, quia video, me nec per aetatem, nec per valetudinem benevolentem, de futuris multum polliceri posse. Respondent ea à Dei opt. Max. nutu et providentia, cui me in utramque partem submitto.

Ceterum in quibus studiis tu verseris, quidnam vel vitare pepereris, vel persequaris, ex tuis me intellectuum spero. Eandem antea ad te scripsi, repeto, non paucis esse in his, et vicinis regionibus, tam Reformatis, tam Lutheranis, qui, ut scriptis tuis magisteria delatantur ita avidi subinde aliquid tui à te expectant. De variis, qui sub manu, etiam iam ad primum parata habeas, mihi scribit D. Blaspiet. Tui amantissimus, et observantissimus Discipulus, qui per unum et alterum meum nobilem agit invidiosissime. Itaque ut de ad vota publici boni publici, implenda amici, et qui licet dicit, ita Deum rogo, ut tibi ad hoc vires, valeat, tunc, etiam longiorum ac felix, clementer largiatur. Excitabis tui exemplar, et tui labore, quem principis Sani libens illustrandis impendit, aliis quoque, ut diligentius et accuratius illud studium cordi habeant, quod video à multis hinc frigidius et quasi tragegus trahi, et Systematicis, Elementaribus, Polemicis, ac similibus authoribus, peni opprimi, adeo ut valde verum, ne brevis superius saeculorum terribilissima Theologia, à majoribus nostris sic explorata et seculata recedat, et remiscat. Neque michi hic est inanis. Cuiusquisque enim Studiorum nostrorum Theologia est, qui vel tertiam vel quartam partem temporis, quod studiis Theologicis impendit, Sani Sani lecturi et meditati tribuat! qui cum in ipsi fontibus inspiciat, vel inspicere cordi habeat! Imo ne quidem ad hoc simulantur et excitantur. Deus det victoria! et verum velit esse homo meum iudicium!

Haud ita pridem vidimus iterum D. Durium, sagum sumum Sisyphum subinde rotentem et reventem, sed parum promoventem. Natus quia spe, in suscepto suo proposito adeo per se merito tenendo, sustentando; non proferim, cum multa auctoritate publicam invidiam illud ungent. Nos hac vice publico nomine nihil cum ipso agere volumus, ni prius nostri iudicium ad hoc persistentes. Hinc profectus est Tugnum, inde Generam petet. Fuit quoque Haulenbergas, sed, quia Regi sui auctoritate non fuit munitus, Seron. Eluder noluit Theologos suos cum ipso confere. An forte, quia suspicatur, illum non in magna gratia esse apud Regem? De quo tamen nihil mihi constabat.

Vale. Viri Reverende, et me amare perge. Val. Bux. Kal. Sept. An. 1688.

Magnus tui nominis
omni cultu et officio addictiss.

Job. Buxtorfius P

Responsum in Epistola C. inter prius editas.

